

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń.

W związku ze zmianą cen detalicznych węgla i innych paliw stałych, energii elektrycznej, gazu i opłat za centralne ogrzewanie, Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 kwietnia 1963 r.

2. Pracownikom, wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin, ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 750 zł miesięcznie.

3. W razie zatrudnienia pracownika w niepełnym wymiarze godzin, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, ustala się proporcjonalnie do liczby godzin.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, ulega zmniejszeniu o 3,85 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

5. Pracownikom wynagradzanym według formy czasowej, czasowo-premiowej i akordowej, których średni zarobek osiągnięty w ramach normalnego czasu pracy wynosi w danym miesiącu mniej niż 3,85 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie podnoszące ten zarobek do 3,85 zł za każdą godzinę pracy.

6. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 2—5, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,
- 2) dodatki za pracę w godzinach nadliczbowych i za pracę nocną,
- 3) dodatki za wysługę lat,
- 4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

Nie podlega wyłączeniu dodatek 10% za pracę ponad 8 do 12 godzin u pracowników, którzy pracują w przedłużonym

czasie pracy na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1922 r. w sprawie czasu pracy osób zatrudnionych przy pilnowaniu (Dz. U. Nr 18, poz. 148 i z 1930 r. Nr 74, poz. 589).

7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego.

8. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym do płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

9. Przepis ust. 5 znajduje zastosowanie przy ustalaniu wysokości ryczałtowego wynagrodzenia osób zatrudnionych przy czynnościach obsługowych w prezydiach gromadzkich rad narodowych oraz placówkach oświatowo-wychowawczych, utrzymywanych z budżetów tych gromad.

10. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładach pracy oraz pracowników młodocianych w okresie przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 2. 1. Pracownicy, których całkowite zarobki miesięczne wynoszą 750—850 zł, otrzymują dodatek w wysokości 27 zł miesięcznie, z wyjątkiem pracowników otrzymujących podwyżkę wynagrodzeń na podstawie § 1.

2. Pracownikom, którzy w dniu 1 kwietnia 1963 r. z tytułu wieloletności zwolnieni są od podatku od wynagrodzeń, wypłaca się dodatek do płac w wysokości 27 zł miesięcznie. Pracownik zatrzymuje prawo do dodatku w razie zmiany miejsca pracy z zachowaniem ciągłości pracy.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych w terminie do dnia 1 kwietnia 1963 r. zarządzenia niezbędne dla prawidłowego wykonania przepisów §§ 1 i 2.

§ 4. Zaleca się organizacjom spółdzielczym odpowiednio zastosowanie przepisów uchwały, w porozumieniu z Przedwodniczącym Komitetu Pracy i Płac, do osób zatrudnionych w spółdzielniach.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Finansów do:

- 1) uznania w jednostkach na rozrachunku gospodarczym przekroczeń zaplanowanego na 1963 r. funduszu płac, wynikających z wypłat wynagrodzeń podwyższonych na podstawie niniejszej uchwały, za nie podlegające wyegospodarowaniu, w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac,
- 2) przeniesienia z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek budżetowych kwot niezbędnych do wykonania uchwały.

§ 6. 1. Podwyższa się granicę wynagrodzeń wolnych od opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń do 1.000 zł miesięcznie.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do odpowiedniego obniżenia skali podatku od wynagrodzeń.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz